Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети състав)

9 юни 2021 година*

„Арбитражна клауза — Споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени по програмата за политическа подкрепа на информационни и комуникационни технологии (ИКТ) — Одитен доклад — Дебитни известия, издадени от Комисията — Разследване на OLAF — Жалба за отмяна — Насрещен иск — Пълно възстановяване на безвъзмездните средства — Обезщетение за вреди“

По дело T-235/19

Health Information Management (HIM), установено в Брюксел (Белгия), за което се явява P. Zeegers, адвокат,

ищец,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват J. Estrada de Solà и M. Илкова, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, от една страна, главно искане на основание член 272 ДФЕС, за да се установи, че дебитни известия № 3241901815 и № 3241901886 от 4 февруари 2019 г. за възстановяване на суми съответно в размер на 94 445 EUR и 121 517 EUR в рамките на споразумения за отпускане на безвъзмездни средства № 225023 по проект „ElDeRly-friEndly Alarm handling and monitorING (Dreaming)“ и № 250449 по проект „Health monitoring and sOcial integration environMEnt for Supporting WidE ExTension of independent life at HOME (HOME SWEET HOME)“, сключени по програмата за политическа подкрепа на информационни и комуникационни технологии (ИКТ), предвидена в рамковата програма, създадена с Решение № 1639/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 година за създаване на Рамкова програма за конкурентоспособност и иновации (2007—2013 г.), са издадени от Комисията в нарушение на договорните ѝ задължения и че следователно посочените суми не са дължими и доколкото е необходимо, жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяната на тези дебитни известия, и от друга страна, насрещен иск, предявен от Комисията срещу HIM, за пълно възстановяване на всички безвъзмездни средства, получени по посочените по-горе споразумения, и за присъждането на обезщетение за вреди в размер на 58 876,50 EUR

ОБЩИЯТ СЪД (десети състав),

* Език на производството: френски.

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, E. Buttigieg и G. Hesse (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

Решение [1]

Обстоятелствата, предхождащи спора

[…]

2 Ищецът е част от два консорциума, съставени от бенефициерите по две споразумения за предоставяне на безвъзмездни средства, сключени по програмата за политическа подкрепа на информационни и комуникационни технологии (ИКТ), предвидена в Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (2007—2013 г.), създадена с Решение № 1639/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. (ОВ L 310, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 54, стр. 224, наричана по-нататък „Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации“).

3 Първото споразумение под № 225023 е сключено на 10 октомври 2008 г. между Европейската общност, представлявана от Европейската комисия, и Tesan Televita Srl, като координатор на проекта „ElDeRly-friEndly Alarm handling and MonitorING (Dreaming)“ (наричани по-нататък съответно „споразумението Dreaming“ и „проектът Dreaming“). Второто споразумение под № 250449 е сключено на 31 май 2010 г. между Общността, представлявана от Комисията, и Digipolis SCRL, като координатор на проекта „HOME SWEET HOME: Health monitoring and sOcial integration environMEnt for Supporting WidE ExTension of independent life at HOME (наричани по-нататък съответно „споразумението HOME SWEET HOME“ и „проектът HOME SWEET HOME“).

4 Целта на проектите Dreaming и HOME SWEET HOME е да се осигури възможност за възрастните хора, които не могат да се справят без чужда помощ, да останат в своя дом благодарение на съвкупност от технологични устройства и системи, включително адаптиран мобилен телефон и лесна за използване система за видеоконферентна връзка, свързани с центрове за социално-медицинска помощ.

[…]

24 Във връзка с изпълнението на тези два проекта Комисията е възложила на одиторската фирма PKF Littlejohn LLP одит, който е извършен в периода от 18 април 2014 г. до 27 май 2015 г.

25 Междувременно на 30 април 2015 г. OLAF започва разследване, по-специално, във връзка с твърдения за извършени от ищеца измамни действия при изпълнението на спорните споразумения.

[…]

[1] Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

35 С писмо с предварителна информация от 20 септември 2018 г. Комисията посочва, че за да се изпълнят заключенията на одитния доклад, следва да бъдат възстановени сумите от 94 445 EUR по проекта Dreaming и 121 517 EUR по проекта HOME SWEET HOME, съответстващи на недопустимите разходи, доколкото са били финансирани от Комисията и тя ги е изплатила на ищеца. Тя приканва ищеца да изрази становище в 30-дневен срок от получаването на посоченото писмо, като в противен случай ще издаде дебитни известия, за да започне процеса на възстановяване на посочените суми.

[…]

37 Докладът на OLAF е приключен на 13 ноември 2018 г. В заключенията на този доклад OLAF по същество приема, че между 2008 г. и 2014 г. ищецът е допуснал множество нередности, по-специално в рамките на проектите Dreaming и HOME SWEET HOME. Установени са три вида нередности. По същество първият се отнася до конфликт на интереси по отношение на ищеца, тъй като е повлиял на партньорите си от консорциумите, на които е възложено изпълнението на посочените проекти (наричани по-нататък „партньорите от консорциума“), да изберат за доставчик свързано с него дружество, от което той получил комисиони за продажби. Вторият вид нередности, който се появява в доклада, обвинява ищеца в завишаване на разходите за персонал. Третият вид нередности по същество се състоял във фактуриране по завишена цена на някои продукти, необходими за изпълнението на разглежданите проекти.

[…]

39 На 4 февруари 2019 г. Комисията изпраща на ищеца две дебитни известия за възстановяване на частта от финансовата помощ от Съюза, която се счита за неправомерно получена по проекта Dreaming и по проекта HOME SWEET HOME, а именно съответно дебитно известие № 3241901815 за сумата от 94 445 EUR и дебитно известие № 3241901886 за сумата от 121 517 EUR. В двете дебитни известия Комисията определя краен срок за плащане 18 март 2019 г.

Производство и искания на страните

40 На 4 април 2019 г. ищецът предявява настоящия иск в секретариата на Общия съд.

41 На 12 юли 2019 г. Комисията подава в секретариата на Общия съд писмена защита, в която предявява насрещен иск.

42 Ищецът подава писмена реплика на 5 септември 2019 г.

43 На 7 ноември 2019 г. ищецът представя допълнително писмено становище с ново искане да се разпореди на Комисията да заличи името му от Системата за ранно откриване и отстраняване (EDES).

44 На 6 януари 2020 г. Комисията представя дуплика с нейното становище по допълнителното писмено становище на ищеца.

45 В рамките на процесуално-организационни действия, разпоредени на 9 юни и 4 август 2020 г. на основание член 89, параграф 3 от процедурния му правилник, Общият съд задава на страните въпроси, на които те отговарят в определените срокове.

46 Тъй като един от членовете на десети състав е възпрепятстван да заседава, на 10 август 2020 г. председателят на Общия съд на основание член 17, параграф 2 от Процедурния правилник определя друг съдия за попълване на състава.

47 В триседмичния срок, считано от връчването на съобщението за приключване на писмената фаза на производството, страните не са отправили съответното искане, поради което, приемайки, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката, в приложение на член 106, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд решава да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството.

48 Ищецът моли Общия съд:

– да постанови, че не дължи сумите по дебитните известия № 3241901815 и № 3241901886, издадени на 4 февруари 2019 г.,

– доколкото е необходимо, да прогласи нищожността на тези дебитни известия,

– да разпореди на Комисията да заличи името му от базата данни на EDES,

– да отхвърли насрещния иск като недопустим или при условията на евентуалност, като неоснователен,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

49 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли като неоснователно главното искане на ищеца да се установи, че срещу него няма вземания,

– да отхвърли като недопустимо допълнителното искане на ищеца за обявяване на дебитните известия № 3241901815 и № 3241901886, издадени на 4 февруари 2019 г., за нищожни,

– да отхвърли като недопустимо искането, формулирано от ищеца в допълнителното му писмено становище от 7 ноември 2019 г., да бъде заличено името му от базата данни на EDES,

– да постанови, че договорните нарушения, вменени на ищеца в насрещния иск, представляват нередности,

– да осъди ищеца да ѝ възстанови всички получени безвъзмездни средства в размер на 230 348 EUR за проекта Dreaming и в размер на 282 451 EUR за проекта HOME SWEET HOME,

– да осъди ищеца да заплати обезщетение за вреди в размер на 58 876,50 EUR,

– да осъди ищеца да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По компетентността на Общия съд и по допустимостта на иска и на насрещния иск

По компетентността на Общия съд

50 Следва да се констатира, че Общият съд е компетентен да разгледа настоящия иск, предявен на основание член 272 ДФЕС, по силата на арбитражната клауза в член 10, трета алинея от всяко от спорните споразумения, която му предоставя компетентност да се произнася по всеки спор относно тълкуването, изпълнението или действителността на тези споразумения.

51 На същото основание Общият съд е компетентен да се произнесе и по насрещния иск, предявен от Комисията. Всъщност съгласно съдебната практика компетентността на Общия съд към момента на исковата молба да разгледа предявения с нея по силата на арбитражна клауза иск, включва по необходимост компетентността му да разгледа насрещен иск, предявен от институция в рамките на същото производство, и който произтича от договорното правоотношение или от фактическото основание на първоначалния иск, или има пряка връзка с произтичащите от съответния договор задължения (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2014 г., Isotis/Комисия, T-59/11, EU:T:2014:679, т. 265 и цитираната съдебна практика). Подобно обаче на иска на ищеца, предявеният от Комисията насрещен иск произтича от договорното правоотношение, установено между страните със спорните споразумения. Освен това насрещният иск се отнася до възстановяването на всички суми, изплатени на ищеца въз основа на спорните споразумения, така че обхваща и сумите, които са предмет на дебитните известия, посочени в предявения от него иск.

[…]

По същество

По насрещния иск

76 На първо място, следва да се разгледа насрещният иск, като се има предвид, че целта му е възстановяването на всички суми, изплатени на ищеца въз основа на спорните споразумения, така че обхваща и сумите, които са предмет на дебитните известия, посочени в предявения от ищеца иск.

77 Предметът на насрещния иск е ищецът да бъде осъден да заплати сумата от 571 675,5 EUR на основание на спорните споразумения. Това искане се основава на заключенията на доклада на OLAF.

78 Относно този доклад Комисията изтъква, че по отношение на ищеца са установени нередности при изпълнението на проектите Dreaming и HOME SWEET HOME. Тя посочва двете по-очевидни според нея нередности, а именно, първо, наличието на конфликт на интереси и второ, фактурирането по завишена цена на оборудването и получаването на комисиони за продажба.

79 Що се отнася до първата твърдяна нередност, Комисията отбелязва, че ищецът притежава 25 % от акциите на дружеството XJ. В този контекст тя обвинява ищеца, че е подтикнал партньорите си в консорциума по посочените проекти да закупят необходимото за изпълнението им оборудване от XJ. Освен това тя обвинява ищеца, че не е декларирал риска от конфликт на интереси нито пред Комисията, нито пред своите партньори от консорциума. Нещо повече, той представил две неверни декларации, че не е в конфликт на интереси, преди да бъде одобрен за бенефициер на безвъзмездни средства по двата разглеждани проекта.

80 Що се отнася до втората твърдяна нередност, Комисията изтъква по-специално, че ищецът е получил от XJ комисиони за продажба от 5—10 % в замяна на осъществената с посредничеството му продажба на оборудване по посочените проекти на неговите партньори в консорциума. Освен това той е допринесъл за изкуствено завишаване на цената на определено оборудване. В това отношение Комисията изтъква факта, че за тези проекти е било предвидено закупуване на модела за мобилен телефон Z на единична цена от 1018 EUR. Впоследствие обаче този модел бил заменен с по-евтин модел, а именно модел Y на единична цена от 616 EUR. Комисията цитира кореспонденция, от която било видно, че в този контекст ищецът, XJ и трето дружество са решили изкуствено да завишат цената на друго оборудване, предвидено за разглежданите проекти, за да си поделят разликата в разходите от 70 350 EUR. Така цената за една конзола била увеличена от 438,5 EUR на 577 EUR, а цената на софтуер за телеконферентна връзка — от 200 EUR на 422 EUR.

[…]

По твърдените нередности

117 Комисията обвинява ищеца, че е нарушил по-специално своите договорни задължения, предвидени в точка II.3, букви g) и i) от общите условия на всяко от спорните споразумения, както и принципа на добросъвестно изпълнение на договорите, предвиден в белгийското право, което е приложимо при условията на евентуалност към спорните споразумения. За тази цел тя твърди, че е налице конфликт на интереси, свързан с участието в акционерното дружество доставчик на определено оборудване, както и с получаването на комисиони за продажба и със завишаване на цените във фактурите.

[…]

124 В самото начало следва да се припомни, че при споразумение, което съдържа арбитражна клауза по смисъла на член 272 ДФЕС, страната, която е декларирала разходи пред Комисията за отпускането на финансова помощ от Съюза, е длъжна да докаже, че това са действителни разходи, които са наистина необходими и са направени за изпълнението на проекта в срока на неговото действие. Все пак, в случай че иска да си възстанови вземане вследствие на финансов одит и ако бенефициерът е представил разходни отчети и друга относима информация, Комисията трябва да докаже, че престацията не съответства на

договора или че разходните отчети са неточни или недостоверни (вж. решение от 13 юли 2017 г., Talanton/Комисия, T-65/15, непубликувано, EU:T:2017:491, т. 54 и цитираната съдебна практика).

125 В случая, след като ищецът е представил разходните отчети и друга относима информация, Комисията трябва да приведе конкретни доказателства, че с оглед на задълженията, поети от ищеца по спорните споразумения, престациите му не са били в съответствие с договора.

126 Най-напред следва да се отбележи, че видно от точка II.3, буква g) от общите условия на спорните споразумения рискът от конфликт на интереси предполага съвпадане на икономическите интереси, политическа или национална принадлежност, семейни или емоционални връзки или всякакъв друг вид интерес. Следователно съвпадането на интереси, принадлежността или връзките трябва да бъдат действително установени след конкретна преценка на предмета на договора и на положението на съответните страни (вж. по аналогия решение от 22 януари 2019 г., EKETA/Комисия, T-166/17, непубликувано, EU:T:2019:26, т. 100 и цитираната съдебна практика).

127 За сметка на това, доколкото посочената точка от общите условия се отнася до „риск“ от конфликт на интереси, „който може“ да застраши безпристрастното и обективно изпълнение на проекта, не се изисква да се докаже, че този конфликт има или е имал доказан ефект върху изпълнението на договора или върху разходите по него (вж. по аналогия решение от 22 януари 2019 г., EKETA/Комисия, T-166/17, непубликувано, EU:T:2019:26, т. 100 и цитираната съдебна практика).

128 В случая твърдяното положение на конфликт на интереси има две основния, а именно че ищецът е получил от XJ комисиони за продажба и че е миноритарен акционер в това дружество.

– По твърденията за конфликт на интереси, свързани с участието на ищеца в акционерното дружество доставчик

129 Най-напред, безспорно е, че ищецът притежава 25 % от акциите на XJ и че не е декларирал това пред Комисията.

130 По-нататък Комисията доказва, че конкретните действия на ищеца в рамките на изпълнението на двата разглеждани проекта са могли да застрашат тяхното безпристрастно и обективно изпълнение на по смисъла на точка II.3, буква g) от общите условия на спорните споразумения.

131 В това отношение следва да се констатира, че както е видно от описанието на проекта в приложение I към споразумението Dreaming, изборът на предлаганите от XJ стоки и решения е направен по инициатива на ищеца още преди подписването на посоченото споразумение. Както изтъква Комисията в точка 72 от писмената си защита, тъй като проектът HOME SWEET HOME е продължение на проекта Dreaming, по него са използвани същите стоки.

132 Освен това следва да се отбележи липсата на прозрачност от страна на ищеца, що се отнася до връзките му с XJ. Както бе посочено в точки 108 и 109 по-горе, установено е, че поне някои партньори в консорциума не са били уведомени за естеството на тези връзки. Освен

това ищецът не е уведомил Комисията за връзките си с доставчика на оборудването, което вече е включено в описанието на проекта Dreaming, и дори е представил неверни декларации за липса на конфликт на интереси, както вече бе посочено в точка 121 по-горе.

133 Накрая, ищецът настоятелно иска от партньорите си в консорциума да закупят оборудването от XJ, по-специално с мотива, че на пазара няма друго подходящо оборудване за изпълнението на проектите. Всъщност от електронната кореспонденция, съдържаща се в приложение B.20, по-специално от писмото от 10 август 2010 г., изпратено от ищеца до неговите партньори от консорциума, отговарящи за проекта HOME SWEET HOME, е видно, че съгласувано с XJ, ищецът е положил усилия да събере поръчките на посочените партньори за закупуването на продуктите на това дружество, по-специално като им е изпратил предварително отпечатани формуляри за поръчки.

134 Следователно трябва да се констатира, че Комисията е представила конкретни доказателства, че ищецът е в конфликт на интереси, който в нарушение на точка II.3, буква g) от общите условия на всяко от спорните споразумения може да застраши тяхното безпристрастно и обективно изпълнение съгласно съдебната практика, припомнена в точки 124—127 по-горе.

135 Твърденията на ищеца не могат да поставят под въпрос вече изложеното.

136 Ищецът изтъква по същество, че връзките между него и XJ не са нанесли вреда на бюджета на проектите и че поради това той не е нарушил договорните си задължения, що се отнася до наличие на конфликт на интереси. Той изтъква по-специално, че доставеното от XJ оборудване е било единственият продукт, който позволява изпълнението на проектите.

137 Следва да се отбележи, че твърдяната изключителност на оборудването на XJ не е надлежно доказана, по-специално с оглед на факта, че както следва от точка 76 от писмената защита на Комисията и от приложение B.25, в организираната от XL процедура за възлагане на обществена поръчка по проекта HOME SWEET HOME са представени поне четири оферти, предлагащи продукт, конкурентен на този на XJ. Освен това, както правилно отбелязва Комисията, ищецът заменя първоначално предвидения модел на телефон с друг, което показва, че поне някои от използваните по двата проекта апарати са взаимнозаменяеми. Освен това, дори да се предположи, че предлаганото от XJ решение действително е било единственото възможно, ищецът не обяснява защо е изпратил писма до партньорите по социално-медицинските дейности, отговорни за закупуването на оборудване, като настоятелно е поискал от тях да започнат провеждането на процедури, които да приключат с покупката на продуктите на това дружество (вж. т. 133 по-горе). Всъщност липсата на конкурентно на XJ техническо решение би трябвало да постави това дружество в привилегировано положение при договаряне. Ето защо намесата на ищеца в процедурите за закупуване няма друго обяснение, различно от посоченото от Комисията.

138 Останалите изтъкнати от ищеца доводи също не могат да опровергаят представените от Комисията конкретни доказателства.

139 Така, макар да е вярно, че Комисията е знаела за намерението да се закупи оборудването от XJ, преди да се ангажира с финансирането на проектите, както твърди ищецът, това не променя факта, че тя не е била запозната с неговите връзки с XJ преди разследването на OLAF.

140 Освен това не може да се приеме и доводът на ищеца, че фактът, че той е бил миноритарен акционер в един от доставчиците по двата разглеждани проекта, не представлява риск от конфликт на интереси. Всъщност обстоятелството, че ищецът е акционер, макар и миноритарен, на основния доставчик на оборудване по посочените проекти, предполага риск от съвпадане на икономическите интереси по смисъла на точка II.3, буква g) от общите условия на всяко от спорните споразумения.

141 При тези условия следва да се констатира, че ищецът не е оборил надлежно представените от Комисията доказателства, че той е в конфликт на интереси, който може да повлияе върху изпълнението на разглежданите проекти и на размера на безвъзмездните средства, които са за сметка на управлявания от Съюза бюджет, като се има предвид, че с оглед на дяловото участие на ищеца в акционерното дружество XJ, той не е доказал, че придобиването на предлаганото от това дружество оборудване е било единствената възможност, а ако не е било единствената възможност, че изборът му се основава единствено на съотношението между цена и качество.

142 Ето защо от всички тези съображения следва, че са доказани твърденията на Комисията за конфликт на интереси, който не е бил деклариран, що се отнася до дяловото участие на ищеца в акционерното дружество доставчик.

– По твърденията за конфликт на интереси, свързани с получаването от ищеца на комисиони за осъществените от доставчик продажби и с твърдяното завишаване на цените във фактурите

143 На първо място, що се отнася до комисионите за продажба, които ищецът е получил, следва да се констатира, че не се спори, че той е издал на XJ фактура за комисиона за продажба от 45 991 EUR в рамките на проекта Dreaming за 2008 г. и 2009 г. В това отношение XJ потвърждава, че е заплатило комисиони от 5—10 % за реализираните с участието на ищеца продажби. Комисията се позовава на писмо от последния, от което било видно, че той признава, че е получил комисиони за продажба, по-специално за реализираните в рамките на проекта Dreaming продажби, и че е трябвало да декларира тези приходи.

144 Комисията твърди, че получаването на комисиони за продажба представлява нарушение на няколко приложими в случая правила, а именно точка II.3, букви g) и i) от общите условия на спорните споразумения и на принципа за добросъвестно изпълнение на договорите, и следователно на член 1134 от белгийския Граждански кодекс. Разглежданите действия трябвало да бъдат квалифицирани и като нередности по смисъла на точка II.1 от посочените общи условия.

145 Ищецът възразява, че нито едно законово, подзаконово или договорно правило не е било нарушено, поради факта че е получил комисиони за продажба в рамките на проекта Dreaming. Това било обичайна търговска практика. Във всеки случай не било доказано, че получаването на такива комисиони е довело до увеличаване на цените на продуктите, придобити за изпълнението на този проект.

146 Следва да се припомни, че фактът, че ищецът е получил комисиони за продажба, е свързан с неговия конфликт на интереси, който произтича от връзките му с XJ, както бе установено в точки 126—140 по-горе. От една страна, както бе посочено в точка 137 по-горе, ищецът не е доказал, че изборът на предлаганото от това дружество оборудване се основава на съотношението между качество и цена на съответното оборудване, а не само на неговите

икономически интереси. В този смисъл фактът, че ищецът е получил комисиони за продажба, е можел най-малкото да повлияе на избора на посоченото оборудване. От друга страна, фактът, че XJ изплатило комисиони за продажба на ищеца е можел да увеличи общата стойност на оборудването и поради това да нанесе вреди на бюджета, отпуснат за разглежданите проекти.

147 Ищецът обаче твърди единствено, че обстоятелството, че XJ е успяло да продаде определен брой продукти благодарение на неговата намеса, е довело до намаляване на единичните цени. Това твърдение обаче не се основава на нито едно конкретно доказателство. По-специално по никакъв начин не е доказано, че получаването на комисиони за продажба е имало положителен ефект за бюджета, отреден за разглежданите проекти.

148 Ето защо ищецът не е успял да обори извода, че получаването на комисиона за продажба може да застраши безпристрастното и обективно изпълнение на разглежданите проекти.

149 Що се отнася, на второ място, до твърдяното завишаване на цените във фактурите, Комисията посочва, че проектът Dreaming първоначално включва инсталирането на модела за мобилен телефон Z в домовете на възрастните хора и че този апарат се продава на единичната цена от 1018 EUR. В хода на изпълнението на проекта този модел бил заменен с по-евтин модел на мобилен телефон, а именно модел Y, продаван на единична цена от 616 EUR.

150 Комисията обвинява ищеца, че не е отразил това намаляване на цената на проекта, като понижи разходите за технологичното оборудване за всеки от участниците, а напротив, в съучастие с XJ и на дружеството XM е оставил непроменена печалбата, произтичаща от разликата в цените, квалифицирана като неочаквана, която била разпределена поравно между ищеца и тези две дружества. В това отношение Комисията се позовава по-специално на електронно писмо от 17 ноември 2008 г., изпратено от XJ до ищеца и до XM.

151 За тази цел ищецът и двете посочени по-горе дружества изкуствено увеличили цените на другото оборудване, необходимо за осъществяването на проекта, както било видно от таблицата, посочена в точка 90 от писмената защита. Така, без обективна причина цената на една конзола е била повишена от 438,50 EUR на 577 EUR, а цената на софтуер за телеконферентна връзка — от 200 EUR на 400 EUR.

152 За да изчисли размера на твърдяното завишаване на цените във фактурите, Комисията изчислява броя на отделните продукти с увеличени цени, като се основава на анализ на фактурите, част от представената от нея преписка. Завишението на цените във фактурите възлизало на 45 697,50 EUR за проекта Dreaming и 26 064,50 EUR за проекта HOME SWEET HOME, или общо 71 762 EUR.

153 Според ищеца твърденията на Комисията не съответстват на фактите. В хода на изпълнението на проекта Dreaming се оказало, че телефон Z вече не се предлага на пазара. Ето защо в качеството си на доставчик на техническото оборудване XJ предложило да използва друг продукт, т.е. телефон Y, продаван на цена от 616 EUR. Междувременно нараснали разходите за друго оборудване. Във всеки случай сделката като цяло била много нерентабилна за XJ.

154 Освен това ищецът признава, че промените в цените са били обсъждани с XM, също бенефициер на безвъзмездни средства по проекта Dreaming, както и с XJ, по-специално в електронно писмо от 16 декември 2008 г. Направените в това електронно писмо предложения обаче да се компенсира намаляването на цената на даден продукт чрез увеличение на цените на другите продукти, не били осъществени. Освен това целта на ищеца не била да реализира печалба. Според него нито едно договорно, законово или подзаконово правило, нито пък почтената търговска практика или добросъвестно изпълнение на договорите налагат на доставчика да намали цената по офертата си, в случай че спадне цената на един от артикулите, които трябва да бъдат доставени. Това важело в още по-голяма степен за случаите, в които цената на други стоки се увеличава, а общият разход остава същият.

155 Общият съд счита, че с представените доказателства, и по-специално въз основа на разменената кореспонденция между управителите на трите засегнати дружества, съдържаща се в приложение B.21, Комисията е доказала надлежно, че ищецът, в тясно сътрудничество с XJ и XM, изкуствено е увеличил цените на конзолата и на софтуера след замяната на телефонния модел Z с модела Y, който е с по-ниска цена. Всъщност от тази кореспонденция по-специално следва, че „когато моделът Z е заменен с Y, разликата в цената от 402 EUR е прехвърлена по бюджета на дружеството XM за софтуера и конзолата“ и че „е правилно остатъкът от 402 EUR да се раздели поравно между [XJ, XM и ищеца]“.

156 Твърдението на ищеца, че това предложение за разпределяне на остатъка никога не е било изпълнено, не може да се приеме с оглед на представените от Комисията доказателства. Така от таблицата, приложена към едно от електронните писма, разменени между ищеца, XM и XJ (приложение B.21, стр. 1124), е видно, че цената на конзолите и на софтуера за телеконферентна връзка се е увеличила. По-нататък, от фактури № 151, № 157, № 158, № 165 и № 179, изпратени от XJ на купувачите на съответното оборудване, е видно, че увеличените цени всъщност са били фактурирани. Тезата на ищеца, че увеличението на цените на софтуера и на конзолата съответства на реално увеличение на цените на тези продукти на пазара, не е подкрепена с никакви доказателства.

157 Следователно Комисията основателно обвинява ищеца, че е нарушил точка II.3, букви g) и i) от общите условия, както и принципа на добросъвестно изпълнение на договорите.

По квалифицирането на нарушенията на договорните задължения като нередности по смисъла на точка II.1 от общите условия на спорните споразумения

158 С третото си искане Комисията моли Общия съд да постанови, че вменените на ищеца нарушения на поетите от него договорни задължения представляват нередности по смисъла на точка II.1 от общите условия на спорните споразумения.

159 Съгласно посочената точка II.1 понятието за нередност отговаря на следното определение:

„Нередност: означава всяко нарушение на разпоредба на правото на [Съюза] или всяко неспазване на разпоредба от това споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, произтичащо от действие или бездействие на един или повече от съдоговорителите, което увреждa или би могло да нанесе вреди на бюджета на [Съюза]“.

160 Налага се изводът, че понятието за нередност се определя от два кумулативни критерия: нарушение на правна норма или договорна клауза и обстоятелството, че то води или може да доведе до финансови последици, като наложи необосновани разходи за бюджетите, управлявани от Съюза. От друг страна, такова определение не съдържа изискване да е достигнато определено ниво на тежест (вж. по аналогия решение от 2 октомври 2012 г., ELE.SI.A/Комисия, T-312/10, непубликувано, EU:T:2012:512, т. 107).

161 В това отношение Комисията е доказала надлежно, че действията, в които е обвинен ищецът, могат да доведат до отрицателни последици за управляваните от Съюза бюджети. Всъщност поради конфликта на интереси на ищеца и вземането на комисиони за продажбите на определено оборудване, придобито от партньори на консорциума в рамките на изпълнението на разглежданите проекти, е имало сериозна опасност съотношението между качество и цена на посоченото оборудване да не съответства на съотношението, което може да бъде постигнато при прозрачна процедура по договаряне. По-нататък, що се отнася до завишаването във фактурите на цените на софтуера и конзолата, очевидно е, че то е довело до необосновани разходи, като се има предвид, че в резултат на това завишаване понижаването на цените на телефоните не е отразено по бюджета на проекта.

162 Поради това Общият съд констатира, че с действията си ищецът е нарушил договорните си задължения по начин, който може да доведе до финансови последици за бюджетите, управлявани от Съюза. Следователно съответните деяния трябва да бъдат квалифицирани като нередности по смисъла на точка II.1 от общите условия на всяко от спорните споразумения.

163 Ето защо следва да се приеме, че вменените на ищеца договорни нарушения, свързани с наличието на конфликт на интереси, с вземането на комисиони за продажби и със завишаване на цените във фактурите, представляват нередности по смисъла на посочената договорна клауза.

По пълното възстановяване на изплатените суми

164 На първо място, Комисията иска пълното възстановяване на изплатените на ищеца суми, по-специално на основание член 119 от Финансовия регламент и член 183 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент № 1605/2002 (ОВ L 357, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3) във връзка с точка II.26, параграф 6 и точка II.28, параграф 5 от общите условия на спорните споразумения, както и с член 9, параграф 1 от Решение № 1639/2006,

[…]

166 Ищецът поддържа по същество, че дори да се приеме за установено наличието на конфликт на интереси, това обстоятелство не обосновава възстановяването на всички безвъзмездни средства, още повече че според него това положение не е имало отрицателни последици за бюджета на разглежданите проекти. Той изтъква също така, че тези проекти са били завършени и че постигнатите резултати били квалифицирани като достатъчни. Освен това той подчертава, че възстановяването на безвъзмездните средства щяло да доведе до неговата несъстоятелност.

167 Най-напред следва да се припомни, че съгласно член 10, първа алинея от всяко от спорните споразумения те, а следователно и отпускането на безвъзмездните средства, които са предмет на тези споразумения, се уреждат от клаузите на споразуменията, от актовете на Съюза относно рамковата програма за КИ, от Финансовия регламент и правилата за прилагането му, както и от други разпоредби на правото на Съюза, а при условията на евентуалност — от белгийското право.

168 На първо място, що се отнася до съответните договорни клаузи, следва да се отбележи, че съгласно точка II.26, параграф 6 от общите условия на спорните споразумения всяко плащане подлежи на одит или проверка и може да бъде изменено или възстановено въз основа на резултатите от този одит или проверка. Съгласно точка II.28, параграф 5 от посочените общи условия Комисията взема подходящи мерки въз основа на заключенията от одита, включително издаването на нареждане за събиране на всички или на част от извършените плащания и налагането на санкции.

169 Следователно тези разпоредби не изключват възможността Комисията да извърши пълно възстановяване на сумите, изплатени по силата на посочените споразумения. Напротив, от това изрично следва, че могат да бъдат възстановени всички плащания.

170 На второ място, член 119 от Финансовия регламент гласи:

„1. До окончателния размер на безвъзмездните средства се стига едва след като институцията е приела окончателните отчети и финансовата документация, без това да ограничава последващи проверки от институцията.

2. В случай че бенефициерът не изпълни своите правни или договорни задължения, безвъзмездните средства се замразяват и намаляват или прекратяват в случаите, предвидени в Правилата за прилагане, след като на бенефициера е дадена възможност да представи своите забележки“.

171 Така терминът „прекратяват“, използван в посочения член 119, параграф 2, се отнася до хипотезата на възстановяване на всички получени средства.

172 Този извод се подкрепя и от предвидения в член 317 ДФЕС принцип на добро и разумно финансово управление на ресурсите на Съюза. Така при неспазване на условията, определени със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, институцията, органът, службата или агенцията на Съюза е длъжна да събере изплатените безвъзмездни средства до размера на сумите, счетени за недоказани или непроверими.

173 В допълнение, съдът на Съюза вече е постановил, че в системата на отпускане на финансови помощи ползването на такива помощи е подчинено на правила, които могат да доведат до пълно или частично връщане на вече отпусната помощ (решения от 7 юли 2010 г., Комисия/Hellenic Ventures и др., T-44/06, непубликувано, EU:T:2010:284, т. 85 и от 16 декември 2010 г., Комисия/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari et Gessa, T-259/09, непубликувано, EU:T:2010:536, т. 61).

174 От съдебната практика следва също, че бенефициерът на безвъзмездните средства не придобива каквото и да било окончателно право да му бъдат изплатени всички тези средства, ако не спазва условията, на които е подчинено подпомагането (вж. решение от 10 октомври 2019 г., Help — Hilfe zur Selbsthilfe/Комисия, T-335/17, непубликувано, EU:T:2019:736, т. 200 и цитираната съдебна практика).

175 От това следва, че договорните клаузи и относимите разпоредби на Финансовия регламент не възпрепятстват Комисията да извърши възстановяване на всички средства, изплатени на ищеца по силата на спорните споразумения.

176 По-нататък следва да се провери дали при обстоятелствата в конкретния случай Комисията има основание да получи пълно възстановяване на посочените суми.

177 В това отношение е важно да се отбележи, както бе установено в точка 162 по-горе, че действията, в които е обвинен ищецът, могат да бъдат квалифицирани като „нередности“ по смисъла на точка II.1 от общите условия на спорните споразумения.

178 Освен това, що се отнася до контекста, в който се вписва тази договорна клауза, трябва да се отбележи, че от точка II.10, параграф 3, буква f) от посочените общи условия следва, че нередността е действие или бездействие с такава тежест, че може да бъде основание за незабавното разваляне на въпросното споразумение. Освен това точка II.5, параграф 3, буква d), четвърто тире от тези общи условия предвижда, че Комисията може по всяко време да спре плащането на цялата или част от сумата, предназначена за съответния бенефициер, в случай на съмнение за нередност, допусната от един или повече бенефициери.

179 В случая следва да се приеме, че като не е декларирал риска от конфликт на интереси, като е получил комисиони за продажба и е участвал в завишаването във фактурите на цената на определено оборудване, ищецът не е спазил принципа на добросъвестно изпълнение на договорите, установен в белгийското право с член 1134, трета алинея и член 1135 от Гражданския кодекс.

180 Всъщност в точки 128 и 129 по-горе бе установено, че ищецът е бил в конфликт на интереси спрямо XJ, който е в основата на избора на това дружество за доставката на оборудване. Както правилно отбелязва Комисията, не е възможно да се установи в числа как този конфликт на интереси се е отразил на бюджета на разглежданите проекти, поради това че не могат да бъдат определени цената и дори необходимостта от закупуването на това оборудване, ако не беше конфликтът на интереси. По-нататък, от точка 141 по-горе следва, че ищецът не е доказал, че действията му не са довели до отрицателни последици за бюджета на посочените проекти. Така той не е доказал, че продуктите на XJ са единствените, които позволяват осъществяването на проектите, и че поради това изборът на тези продукти е бил основан на обективни съображения. Освен това той не е доказал, че фактът, че е получавал комисиони за продажба, не е повлиял на цената на разглежданите продукти. Предвид посочения конфликт на интереси не е установено, че придобитото оборудване предлага най-доброто съотношение между качество и цена. При тези условия следва да се констатира, че този конфликт на интереси е оказал влияние върху цялото договорно правоотношение между ищеца и Комисията.

181 Освен това е важно да се подчертае, че допуснатите от ищеца нарушения на договорни задължения са толкова сериозни, че обосновават пълното възстановяване на безвъзмездните средства. Всъщност той е нарушил сериозно договорното си правоотношение с Комисията, като не е обявил, че е в конфликт на интереси, получил е комисиони за продажби и е завишил във фактурите цените на някои стоки.

182 При тези условия пълното възстановяване на сумите, изплатени на основание на спорните споразумения, не е непропорционално.

183 Този извод не се засяга нито от факта, че ищецът действително е изпълнил разглежданите проекти, нито от постигнатите резултати.

184 Всъщност не е достатъчно да се докаже, че даден проект е реализиран, за да се оправдае отпускането на конкретна субсидия. Бенефициерът на помощта трябва освен това да докаже, че е направил декларираните разходи в съответствие с определените за отпускането на съответните безвъзмездни средства условия. Задължението му да спазва определените финансови условия, представлява съществено задължение и поради това обуславя отпускането на безвъзмездните средства от Съюза (решение от 10 октомври 2019 г. по дело Help — Hilfe zur Selbsthilfe/Комисия, T-335/17, непубликувано, EU:T:2019:736, т. 201).

185 Следователно искането за възстановяване на всички суми, изплатени по силата на спорните споразумения, е основателно, поради което тази част от насрещния иск на Комисията следва да бъде уважена.

По искането за присъждане на обезщетение за вреди

186 Освен възстановяването на безвъзмездните средства Комисията иска обезщетение за вреди в размер на 58 876,50 EUR.

187 Според Комисията трите условия за ангажиране на договорната отговорност на ищеца са изпълнени, а именно нарушение на една или няколко договорни клаузи, наличие на вреда и причинно-следствена връзка между разглежданото поведение и претендираната вреда.

188 Според Комисията е доказано, че ищецът е получил комисиони за продажби в размер на 45 991 EUR. Тя изхожда от предпоставката, че ако не се дължаха тези комисиони, XJ е щяло да намали цените си поне със сума в такъв размер. Във всеки случай правилното и добросъвестно изпълнение на договора трябвало да подтикне ищеца да декларира и преотстъпи намалението на цената в полза на партньорите от консорциума, на които е възложено изпълнението на съответния проект.

189 Що се отнася до завишаването във фактурите на цената на конзолата и на софтуера, от данните в доклада на OLAF Комисията стига до извода, че в рамките на проекта Dreaming са продадени 135 единици от конзолата и от софтуера. Фактурираното завишение на единица е сума от 338,50 EUR, т.е. общата сума е 45 697,50 EUR. В рамките на проекта HOME SWEET HOME били продадени 77 броя, което довело до допълнителни разходи в размер на 26 064,50 EUR.

190 Тъй като Комисията е финансирала само половината от бюджета на тези проекти, тя е претърпяла вреда общо в размер на 58 876,50 EUR.

191 Според ищеца, дори да се предположи, че той е извършил твърдените нарушения на законови или договорни правила, което той оспорва, наличието на вреда и причинно-следствената връзка между действията му и твърдяната вреда не са доказани. В това отношение той изтъква, че цената на съответните продукти не би била по-ниска, ако не беше действал като посредник, като се има предвид, че благодарение на него е станало възможно XJ да продаде по-голям брой продукти на по-ниска единична цена. Що се отнася до увеличението на цената на конзолата и софтуера, цената на това оборудване на пазара в действителност се била увеличила, така че нямало фактуриране на завишени цени.

192 Най-напред следва да се отбележи, че предмет на разглежданото искане е ангажирането на договорната отговорност на ищеца. Всъщност Комисията изтъква, че вредите, чието обезщетение търси, са причинени от нарушението от страна на ищеца на договорните му задължения. Следователно на основание член 272 ДФЕС Общият съд е компетентен да разгледа този иск, който произтича от същото договорно правоотношение като това, на което се основава насрещният иск.

193 По-нататък, важно е да се отбележи, че когато е сезиран в рамките на арбитражна клауза на основание член 272 ДФЕС, Общият съд трябва да се произнесе по спора въз основа на приложимото към договора материално право (вж. решения от 29 ноември 2016 г., ANKO/REA, T-270/15, непубликувано, EU:T:2016:681, т. 43 и цитираната съдебна практика и от 1 март 2017 т., Universiteit Antwerpen/REA, T-208/15, непубликувано, EU:T:2017:136, т. 53 и цитираната съдебна практика). Приложимото към договора право е изрично предвиденото в него, тъй като договорните клаузи изразяват общата воля на страните, която трябва да има предимство пред всички други критерии, които следва да се прилагат само при липса на правно волеизявление в договора (вж. решение от 8 септември 2015 г., Amitié/Комисия, T-234/12, непубликувано, EU:T:2015:601, т. 74 и цитираната съдебна практика).

194 Следва да се припомни, че съгласно член 10 от всяко от спорните споразумения, всяко от тях се урежда от собствените си разпоредби, от съответните разпоредби на правото на Съюза, а при условията на евентуалност — от белгийското право.

195 Налага се обаче изводът, че Комисията не посочва нито една клауза от тези споразумения, която да предвижда договорната отговорност на ищеца.

196 Освен това следва да се отбележи, че правото на Съюза не съдържа материалноправна разпоредба, уреждаща договорната отговорност за вреди, причинени от съдоговорител на Съюза.

197 В това отношение в точка 99 от писмената защита Комисията се позовава на решение от 12 април 2018 г., PY/EUCAP Sahel Niger (T-763/16, EU:T:2018:181), което се отнася до договорната отговорност на Съюза по член 340 ДФЕС и приложимото при такова положение право. В точка 66 от посоченото решение Общият съд приема, че договорната отговорност може да се разгледа „само въз основа на съответните трудови договори, […] и с оглед на общите принципи на правото на Съюза в областта на ангажирането на договорната отговорност“ и че „съгласно тези принципи трябва да бъдат изпълнени три условия, за да бъде уважен иск за договорна отговорност, а именно, най-напред, съответната институция да не е изпълнила договорните си задължения, след това, ищецът да е претърпял вреда, и накрая, да е налице причинно-следствена връзка между поведението на тази институция и тази вреда“.

198 Комисията изхожда от принципа, че тази съдебна практика е приложима по аналогия към договорната отговорност на съдоговорителя на институция на Съюза, в случая ищеца. Положението по делото, по което е постановено решение от 12 април 2018 г., PY/EUCAP Sahel Niger (T-763/16, EU:T:2018:181), обаче е различно от разглежданото тук положение. Всъщност от точка 62 от посоченото решение следва, че в разглежданите по това дело трудови договори не се уточнява приложимото към тях право, докато в случая спорните споразумения съдържат клауза относно приложимото право.

199 При това положение в случая условията за ангажиране на договорната отговорност на ищеца трябва да се търсят в белгийското право, приложимо при условията на евентуалност към спорните споразумения.

200 В областта на договорната отговорност член 1142 от белгийския граждански кодекс, който се съдържа в дял III от книга III, озаглавен „Договори и договорни задължения изобщо“, предвижда, че „при неизпълнение на задължение за действие или бездействие длъжникът дължи обезщетение“.

201 Освен това съгласно член 1147 от белгийския граждански кодекс, „ако е необходимо, длъжникът се осъжда да плати обезщетение за неизпълнение на задължението или за забавено изпълнение, освен ако докаже, че неизпълнението се дължи на причина, която не може да му се вмени във вина, и че не е действал недобросъвестно“.

202 От член 1147 от белгийския граждански кодекс следва, че за обезщетяването на вреди с договорен произход трябва да са изпълнени три условия, а именно пълно или частично неизпълнение на договора, вреда и причинно-следствена връзка между неизпълнението и вредата (вж. в този смисъл решение от 4 май 2017 г., Meta Group/Комисия, T-744/14, непубликувано, EU:T:2017:304, т. 271 и цитираната съдебна практика).

203 Общият съд счита, че в случая Комисията не е доказала надлежно наличието на достатъчно пряка връзка на причина и следствие между неизпълнението на вменените на ищеца договорни задължения и твърдяната вреда, дори да се приеме, че тя е доказана.

204 На първо място, безспорно е, че в рамките на спорните споразумения ищецът не е продавал оборудване на съответните партньори в консорциума, нито е поискал възстановяване на разходите, свързани със закупуването на оборудване. Всъщност оборудването, чиято фактурирана цена е завишена или за чиято продажба са платени комисиони, е закупено не от ищеца, а от други, несвързани с него субекти, на които Комисията е възстановила направените във връзка с тези покупки разходи.

205 На второ място, безспорно е също, че отговорността за покупката на оборудване, чиято фактурирана цена е завишена или за чиято продажба са платени комисиони, не е на ищеца, а на членовете на консорциумите, направили посочените покупки. Това се потвърждава от отговора на Комисията на въпрос, поставен от Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие, в който тя твърди, че „изборът на продуктите или [на] материалите, използвани в проектите на бенефициера, е изцяло негова отговорност, дори ако оборудването е описано в приложение I към споразумението“.

206 Въпреки това Комисията, която в съответствие с принципа actori incumbit probatio трябва да докаже, че са изпълнени трите условия, посочени в точка 202 по-горе, не установява наличието на пряка причинно-следствена връзка. Всъщност в това отношение тя само

посочва в едно изречение и без никакво конкретно доказателство, че причинно-следствената връзка била „очевидна“, тъй като ищецът е участвал „активно“ в разглежданите договорни нарушения, без които твърдяната вреда не би настъпила.

207 Подобни общи твърдения обаче не са достатъчни, за да се докаже надлежно наличието на пряка причинно-следствена връзка между твърдяната вреда и разглежданите договорни нарушения в положение, при което има опосредяване от няколко трети лица, като описаното в точки 204 и 205 по-горе.

208 Освен това при всички положения следва да се отбележи, че в контекста на изпълнението на договорни задължения спазването на принципа на пропорционалност е част от по-общото задължение на страните по договора да го изпълняват добросъвестно. По-нататък, по силата на белгийското право предвиденото в член 1134 от Гражданския кодекс задължение за добросъвестно изпълнение на договорите забранява на страните да упражняват правото си по начин, който явно надхвърля границите на това, което един разумен и грижлив човек би направил в обичайния случай, за да упражни това право (Cass. 16 ноември 2007 г., AR nr C.06.0349.F.1) (вж. в този смисъл решение от 24 октомври 2018 г., Nova/Комисия, T-299/15, непубликувано, EU:T:2018:713, т. 140).

209 Като се има предвид обаче, от една страна, обстоятелството, че проектите, предмет на спорните споразумения, са били изпълнени своевременно и в съответствие с техните цели, което не се оспорва, и от друга страна, особено сериозните последици, които ищецът трябва да понесе от пълното възстановяване на безвъзмездните средства, Общият съд счита, че искането за обезщетение за вреди, което да се добави към посоченото пълно възстановяване, явно надхвърля границите на онова, което в обичайния случай се счита за упражняване на разглежданото право.

210 От това следва, че искането за обезщетение трябва да се отхвърли като неоснователно.

Заключение

211 От изложените по-горе съображения следва, че ищецът трябва да възстанови всички суми, които са му изплатени въз основа на спорните споразумения, поради допуснатите от него нередности. Поради това исканията му да се постанови, че той не дължи сумите по дебитните известия № 3241901815 и № 3241901886, вече не са относими.

212 С оглед на всичко изложено по-горе следва, от една страна, да се отхвърли главният иск и от друга страна, да се уважи насрещният иск на Комисията, доколкото цели да установи, че вменените на ищеца договорни нарушения са нередности по смисъла на точка II.1 от общите условия на спорните споразумения, и да получи възстановяване на изплатените му по силата на тези споразумения суми. Насрещният иск ще бъде отхвърлен в останалата му част.

[…]

По изложените съображения,

ОБЩИЯТ СЪД (десети състав)

реши:

1) **Отхвърля главния иск.**

2) **Нарушенията на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства № 225023 по проект „ElDeRly-friEndly Alarm handling and monitorING (Dreaming)“ и № 250449 по проект „Health monitoring and sOcial integration environMEnt for Supporting WidE ExTension of independent life at HOME (HOME SWEET HOME)“, допуснати от Health Information Management (HIM), представляват нередности по смисъла на точка II.1 от общите условия на посочените споразумения.**

3) **Осъжда HIM да възстанови на Европейската комисия сума в размер на 512 799 EUR.**

4) **Отхвърля предявения от Комисията насрещен иск в останалата му част.**

5) **Осъжда HIM да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и половината от разноските, направени от Комисията.**

Корнезов Buttigieg Hesse

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 юни 2021 година.

Подписи